

for at søge at hindre, at man blev ved at fortsætte ad denne, som det staar for mig, aldeles endeløse Vej. Det stod for mig som aldeles uforsvarligt at blive ved at fortsætte med disse Bekostninger. Det er, efter hvad vort Land med Rimelighed kan ofre til disse Foranstaltninger, rent uoverkommeligt. Jeg maa derfor paa det bedste anbefale, at man stemmer for de to Ændringsforslag, vi have stillet. Jeg tror, at den Tid ikke vil være fjern, da man vil opdage, at man bliver nødt til at skulle af med det alligevel, og det er godt muligt, at man, hvis vi nu fortsætte med, hvad der her i Lovforslaget er foreslaaet, altsaa, hvis vore Ændringsforslag blive udstemte, vil, naar man kommer længere frem i Tiden, sige: Ja, havde man bare endda den Gang standset, saa vilde der have været Mening i det, men efter at man nu har kostet saa meget derpaa i alle disse Aar, gaar det ikke an at standse. Jeg tror i det hele taget ikke, at man vil naa et Tidspunkt, hvor man vil kunne sige: Nu er det passende at standse — hvis ikke man gør det *nu*. Jeg tror, at man hellere, ja langt hellere, maa gøre det, nu end blive ved at fortsætte med at ofre disse mangfoldige Millioner.

C. Sørensen: Jeg kan slutte mig til det ærede Medlem for Holbæk, som nys talte, og kan for saa vidt fatte mig kort. Først maa det maaske være mig tilladt at minde om en Sag, som jeg glemte forleden, da jeg havde Ordet. Det hedder i Kommissionsbetænkningen af 1874, at det første Gennembrud, der skete oppe ved Vestkysten gennem Aggertangen, var i 1624. Der staar her i Betænkningen, at der ikke blev truffet Foranstaltninger til at lukke Løbet, men i Teknisk Forenings Tidsskrift for 1897—98 staar der, at Christian den Fjerde lod ned sætte en Kommission, og denne hidkaldte to holstenske Digeingeniører til at udarbejde og fremkomme med Forslag til Kanalens Lukning. Det kunde nu interessere mig — hvis der overhovedet er nogen, som er bedre inde i de Forhold, og det er der sikkert — at faa Oplysning om, af hvilken Grund man den Gang søgte at lukke Kanalen, om det var af Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden, til Landbruget eller mulig til begge Dele i Forening. Hvis nogen kunde give mig Oplysning derom, vilde jeg være overordentlig taknemmelig derfor. Det forekommer mig nemlig, at det vilde have sin Betydning, naar vi nu gaa den absolut modsatte Vej

og anstrenge os uafsladelig for at holde aabent mod Vest.

Jeg skal derefter indskrænke mig til at gøre nogle faa Bemærkninger til de ærede Medlemmer, som have haft Ordet i denne Sag. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ravn) lykønskede mig i Anledning af den Modstand, jeg vilde møde med Hensyn til den Sag, som jeg har gjort mig til Talsmand for. Jeg kan trøste det ærede Medlem — han er ganske vist ikke til Stede i Dag, men derfor kan det maaske nok komme til hans Kundskab — med, at jeg hører til Nørrejyllandernes sindige Race, der ikke er bange for de lange, sejge Træk, og det vil jeg ogsaa benytte i dette Tilfælde. Om jeg vil naa noget derved, vil jo Tiden vise. — Dernæst skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk). Han troede, at det, som jeg udtalte forleden Dag, om at Høfderne havde tabt Hovedet, ikke passede. Jeg skal blot anbefale ham at rejse op og se paa dem — det har jeg nemlig gjort. Dernæst siger han, at de se paa ingen Maade sørgelige ud. Med Hensyn dertil vil jeg henvise til hans egen Udtalelse, som findes i Rigsdagstidenden Spalte 1441, om jeg husker ret, hvor han omtrent bruger det samme Udtryk. Endelig siger det ærede Medlem — hvad der for øvrigt ogsaa stemmer med, hvad der er sagt af det ærede Medlem, der sidder her ved Siden af mig, det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) — at Høfderne ikke kunne beskytte Kysten, de kunne kun forhindre Kystlinien i at rykke tilbage. Deri er jeg fuldstændig enig med de to ærede Medlemmer. Det er ogsaa min Mening, at Høfderne ikke kunne beskytte Kysterne. De kunne ingen direkte Beskyttelse yde, det er fuldstændig umuligt. Selv om vi bygge hundrede Høfder, hvor der nu er foreslaaet 13, vilde de ikke være i Stand til at forhindre en Stormflod i at flyde ind over Tangen i lige saa stor Udstrækning som hidtil. De kunne kun yde indirekte Beskyttelse. Det er den Dæmning, hvortil Høfden støtter sig med Bagenden, som skal yde Beskyttelsen mod Oversvømmelse, det kunne Høfderne ikke, da de vende vinkelret mod Kysten. Det er derfor aldeles umuligt, at de kunne yde Beskyttelse, det er absolut Dæmningerne der oppe paa Vestkysten, der skulle yde Beskyttelse mod Oversvømmelse. Jeg er selvfølgelig ikke stemt for, at vi skulle opgave enhver Beskyttelse, men jeg mener, at den Beskyt-